STRÖMSTAD AKADEMIS FIRA SKRIFTSERIE

Per Flensburg

En dag på semestern

No. LXII, Iunius MMXXVI

ISBN:978-91-89979-86-4

Strömstad akademis styrelse beslutade 24 juli 2013 att inrätta Strömstad Akademis Fria Skriftserie med följande riktlinjer: Ledamöter i Strömstad akademi har rätt att utan granskning få manuskript publicerade elektroniskt i Strömstad akademis fria skriftserie. Det enda som gäller är att författaren ansvarar för innehållet och för att det inte strider mot svensk lag eller innehåller copyrightskyddat material. Manus skickas direkt till webansvarig.

STRÖMSTAD AKADEMI

Nordiskt institut för avancerade studier

Ett semesterminne

Per Flensburg

Det kan inte hjälpas att man i vår ålder ibland tänker tillbaka på hur det förr. Då åkte jag och min dåvarande fru, som var halvitalienska, alltid till Italien. Vi körde bil, för min fru var flygrädd och med fyra barn var det alltid ett äventyr. Här kommer en berättelse om en helt vanlig dag på semestern i Riccione i början av 0-talet.

En dag på semestern

En helt vanlig dag i Italien inleds med att husfadren vaknar någon gång mellan 8.15 och 8.30.

Anledningen härtill är:

1) Den sistfödda sparkar honom i ryggen

2) Samma person förklarar med hög och klar röst: ”Kuckeliku, klockan är sju!”

3) Samma person ger sin käre fader en kram och en puss på lämplig närliggande kroppsdel.

4) Solen lyser honom rakt i ögonen genom fönstret som saknar persienner

5) Alldeles av sig själv

Efter sedvanlig dragning, morgning och kissning vidtager husfadrens plikt nr 1: Att skaffa frukost åt sin kära familj. Sömndrucken och iförd nödiga klädesplagg trevar han sig ner för trapporna, klappar värdfamiljens hund och vacklar iväg till den närbelägna alimentarin (=speceriaffär), där han med natthes stämma väser fram ”Dieci panini, per favore”, vilket lär betyder ungefär ”10 småfranska, tack!”. Efter att ytterligare ha utbytt några fraser med handlanden om ”un etto di prosciotto cotto”, ”anche burro” och ”latte” och möjligen ”un etto di mortadella” vandrar han runt i butiken och plockar till sig lite annat smått och gott som kan tänkas behövas. Speciellt upplivad blir husfadren av hyllan med viner, där en lämplig flaska eventuellt oxå inhandlas.

Tyngd av all denna föda, vandrar husfadren tillbaka till den hyrda lägenheten, klappar ånyo värdfamiljens hund, såvida det rent tekniskt är möjligt, klättrar stönande och pustande upp för de tre trapporna, härunder eventuellt vackert hälsande ”Bon giorno” på diverse uppdykande barn i trappan. Uppkommen till lägenheten, ifrånställer sig husfadren den inköpta födan på bordet, där hans kära

hustru under tiden iordningsställt ett frestande frukostbord med bl a en kopp alldeles nygjort och väldoftande Nescafé.

Frukosten avnjutes i lugn och ro, endast avbruten av diverse utrop från näst äldsta dottern angående ”jävla fette bischotate, faan oxå!”, från yngsta dottern som med hög röst antingen förkunnar ”NEJ!! JAG VILL INTE!!” rörande något matförslag den hulda modren föreslagit, från sonen som medlest diverse ”BLÖH!” och ”ÄRRGH!” och ”UÄH!” hoppas roa yngsta dottern, något som endast framkallar fadrens äskande av tystnad.

Efter frukosten vidtager förberedelser för att gå till stranden. Dessa består i lurpassande på att få komma in på den enda toaletten. Dit inkommen dröjer det endast 15 sekunder innan någon av de stora döttrarna rycker i dörren och ropar ”FAAAN! Jag skulle ju dit in! Jag gick bara för att hämta…” eller av den minsta dottern, som plötsligt kommit på att hon ovillkorligen måste gå och kissa. Sist av alla smyger sig den hulda modren in för att duscha, varvid den yngsta dottern omedelbart ställer sig utanför toalettdörren och skriker ”MAMMA!!! MAMMA!!!”.

Under tiden har husfadren vikt ihop alla sex badhandukarna och stoppat ner dem i badkassen tillsammans med ombyteskläder, solkräm, fuktkräm, kylbalsam, cerat och två cykloper med tillhörande snorklar. Samt två termosar med vatten och lemonad, som sonen iordningsställt. Det är endast husfadren, som tack vare god organisationsförmåga och sinnrik vikning av handdukarna, lyckas pressa ner allt detta i den alltför trånga badkassen. Den hulda modren har medlest ihärdigt tjat inflikat med upplysningar om huru farligt det är att utsätta sig för mycket solsken fått mellersta dottern och sonen att smörja sig med sollotion, skyddsfaktor 7.

Sista 15 min av förberedelsetiden ägnas åt att samtliga planlöst vandrar omkring i lägenheten och väntar på att de andra skall bli färdiga. Då det plötsligt uppdagas att samtliga faktiskt är färdiga, vandras det sålunda i samlad tropp iväg ner till stranden, medförande sulky och sandleksaker åt den yngsta, samt eventuella uppblåsbara badleksaker åt de lite äldre. Nedkommen till stranden uppsökes vår lilla skuggiga plätt (2,4x2,4 m) där 6 personer skall trängas. De två största döttrarna slänger sig genast ner på de två solstolarna, yngsta dottern kastar sand på grannarna till höger, fadren hälsar på den äldre, franske gentlemannen ett snäpp bort åt vänster, modren ängar sig åt att hänga upp diverse prylar på de fyra tillgängliga krokarna och att svara på sonens ihärdiga frågor om när vi skall bada och att bemöta hans förslag att ”Nu sticker vi!”. Modern menar att så bråttom är det väl inte och så ber hon en av döttrarna att flytta sig så hon oxå kan få sitta. Husfadren har under tiden avtagit kläderna och söker iförd badbyxor och barfota finna en plätt skuggig sand där han kan stå och icke bränna sig under fötterna. Sonen hoppar hela tiden omkring och undrar om någon vill följa med att bada, folket runt omkring börjar känna sig besvärade av all omkringyrande sand. Till sist gräver husfadren fram sitt cyklop och säger till sonen att nu går vi och badar, varvid sonen upptäcker han glömt sätta på sig badbyxor! Raskt iväg till badhytten och 1,5 sekunder senare är åtminstone 2/3 av familjen på väg till vattnet.

Här sker en uppdelning i tre grupper. En grupp utgörs av mor och minsta dotter. De stannar vid vattenbrynet. En annan grupp utgörs av de två stora flickorna. De beger sig försiktigt ut i vattnet och ger sig sedan ut på lång simtur. Den tredje gruppen är de manliga individerna, där den minste helt oförskräckt rusar ut i vattnet och handlöst kastar sig i det. Fadren tar det lite lugnare, men vid lagom vattendjup iför han sig snorkel och cyklop och tar sin 15 m långa simtur under vattnet. Sedan roar sig far och son hejdlöst under minst en timmes tid i vattnet. Därefter uppgår man till den övriga familjen, som sitter och trängs i skuggan och man lyssnar på modren, som idkar högläsning ur den inköpta italienska daxtidningen. Det drix vatten och läsk och eventuellt badas det sedan igen, eventuellt intages något litet föda.

Då klockan närmar sig ett börjar förberedelserna för hemfärden. Det börjar med att husfadren noga viker hop de fuktiga handdukarna och omsorgsfullt lägger ner dem i badkassen, som fortfarande är alldeles för liten, trots att det var den största som fanns i affären. Därefter finner man icke någon pryl och den visar sig ligga i botten på badkassen, varför husfadren ännu en gång måste upprepa sitt stuvningsmästerverk med de fuktiga handdukarna. Detta upprepas tre gånger. Fadren slänger därefter den tunga väskan över axeln och begynner promenaden hem i den 35° värmen.

Hem kommen uppkommer genast frågan om Lunch. Denna kan intagas på trenne vis: 1) Medelst besök på restaurang, 2) Medelst införskaffande av färdig mat från en s.k. rosticcheria och 3) Medelst inmundigande av i samband med frukosten inhandlad torrskaffning. Nr 1) väljes sällan, främst på grund av de höga kostnader som är förknippade därmed, 2) väljes rätt ofta och då får i regel husfadren efter hemkomsten ånyo bege sig ut och släpa hem den mat hans familj måste hälla i sig för att nödtorftigt uppehålla livet. Alternativ 3) är emellertid vanligast, helt enkelt för att det är det lättaste.

Lunchen avnjutes sålunda, oavsett vad det är. Fadren provar det inköpta vinet, finner det gott, ja rent av förbannat gott, och dricker ett extra glas. Efter lunchen skall s.k siesta avhållas. De två stora flickorna försvinner genast in i sina rum, nota bene efter det att först ha diskat, ty det är deras uppgift under semestern. De har vanligtvis så bråttom med detta att de nästan rycker tallrikarna och glasen från de stackare som ännu inte hunnit äta färdigt. Sonen finner en fotboll och börjar nyttja denna, varefter modren och fadren efter 1.5 sekunder med hög röst hojtar att det hörs till de som bor under och som försöker hålla siesta. Yngsta dottern börjar strax efter hoppa upp och ned och råkar ut för samma tillrop. Då börjar sonen jaga yngsta dottern under vilda tillrop och glada tjut! Då tager modren yngsta dottern med sig in i sängen för att läsa en saga, fadren ryter åt sonen att han ska sätta sig att läsa. En viss form av lugn lägrar sig över församlingen. Den uttröttade fadren sträcker ut sig på en soffa och sluter sina ögon. Efter en kvarts sekund sover han fridfullt.

I bästa fall varar detta tillstånd i ca 15 min. Då vandrar sonen fram och tillbaka mellan soffan och väggen och förklarar med hög röst att han inte har något att göra. Detta skall då förstås sålunda att han vill iväg till spelhålan. Det är ett ställe utrustat med diverse dataspel där man mot erläggandet av 500 lire kan få det tvivelaktiga nöjet att på dataskärmen få på käften av diverse snedögda individer. Fast sonen ägnar sig mest åt att beskåda hurusom andra råkar ut för detta öde, ja rent av vid sällsynta tillfällen kan slå tillbaka. Dessutom finns det oxå möjlighet att i 250 km hastighet köra av vägen rätt ut i terrängen. Detta är ett synnerligen högt uppskattat nöje! Fadren uppmanar då sonen att själv gå iväg till spelhålan och så skall han avhämtas vid badningen på eftermiddagen. Beroende på yngsta dotterns önskemål kan nu antingen fadren och modren avnjuta en kopp kaffe eller så går (vanligen) fadren och yngsta dottern ut en runda på stan. Denna runda avslutas på en bar, där fadren dricker cappuccino och äter bomboloni (vaniljmunk) medan dottern dricker mineralvatten och äter maräng. Eventuellt är sonen med, beroende på det aktuella läget på spelhålan. Yngsta dottern brukar även hon få besöka spelhålan där hon för den facila avgiften av 500 lire (ca 2,50 kr) kan få åka upp och ner på en häst eller fram och tillbaka på en bil. Detta uppskattar hon synnerligen.

Nå, sådär framemot 4-tiden på eftermiddagen brukar det bli aktuellt att gå till stranden för andra gången. Proceduren är densamma som på förmiddagen, men med den skillnaden att det nu är ännu något varmare. Intensiteten i badandet minskar i takt med att hungern börjar riva i inälvorna och matproblemet tar upp till förnyad prövning. Ånyo finns det tre alternativ: 1) Äta ute, 2) Köpa hem mat 3) Laga mat själv. Modren är inte mycket för at t äta ute, ty den minsta dottern hänger hela tiden på henne, så hon får ingen chans att äta i lugn och ro. Dessutom vill de stora flickorna helst gå och äta själva. Så det slutar med att man antingen köper hem spagetti från en rosticcheria eller lagar spagetti själv. Ett annat alternativ är att köpa hem pizzor.

Då måltiden är avnjuten och disken diskad (som vanligt rycker flickorna den nästan från munnen!) vill de stora flickorna själva gå ut och bli uppvaktade av italienska pojkar. De tycker att de ska komma hem klockan 2 (eller eventuellt fyra om de ska gå på disko!) men modren låter dem icke vara ute längre än till 24.00 (eller 02.00 om de ska på disko, för diskot börjar först klockan halv tolv och slutar klockan fyra). Modern är i regel så trött att hon inte orkar gå ut, eller så är den minsta dottern i samma tillstånd. Sonen vill till spelhålan och fadren följer med för att få sig en glass eller något annat stärkande. Den hulda modren lägger under tiden minsta dottern och fadren och sonen brukar vid hemkomsten ha inhandlat en glass till modren. Sonen och fadren sätter sig sedan ute på balkongen, fadren med ett glas whisky, vin eller annat alkoholhaltigt, sonen med ett glas apelsinlemonad eller coca cola. Man ser på stjärnorna, folklivet nedanför och diskuterar livets allmänna problem. Så småningom kommer modren ut och tycker det är underbart ute, ännu senare går sonen och lägger sig, modren drar sig tillbaka och fadren sitter ensam kvar under stjärnorna, med sitt nypåfyllda glas. Även han längtar så småningom

efter att dväljas i Morphei armar och drar sig då undan och så har ytterligare en dag av semestern förrunnit, till glädje, uppbyggelse och stärkelse av själ och kropp!